

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor
Immigratie, Integratie en Asiel),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 7 juli 2011 in zaak nr. 10/39352 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2010 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 25 oktober 2011 (lees: 2010) vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling en de minister hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

In het hoger beroep van de vreemdeling

1. Hetgeen de vreemdeling in zijn hogerberoepschrift heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

In het hoger beroep van de minister

3. Aan zijn aanvraag heeft de vreemdeling, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat hij op 26 december 2009 aan een demonstratie heeft deelgenomen en toen ternauwernood aan de autoriteiten wist te ontsnappen. Enkele weken later kreeg hij van een vriend, genaamd ..., te horen dat een andere vriend, genaamd ..., bij voormelde demonstratie was opgepakt en dat via ... bij de autoriteiten bekend is geworden dat de vreemdeling omstreden cd's heeft verspreid. Het gaat hier om cd's met toespraken van Iraanse dissidenten die de vreemdeling in 2008 tijdens een bezoek aan zijn in Nederland woonachtige broer heeft gebrand en bij terugkeer in Iran heeft gekopieerd en verspreid onder betrouwbare bekenden. Nadat hem het nieuws over ... bekend geworden was, is de vreemdeling ondergedoken en heeft hij in maart 2010 het land verlaten.

4. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd dat het relaas van de

vreemdeling over de problemen die hij op of na 26 december 2009 heeft ondervonden, niet geloofwaardig is.

4.1. Daartoe betoogt de minister in het eerste deel van de grief dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de door de vreemdeling tijdens de onderscheiden gehoren afgelegde verklaringen over de wijze waarop via [] bekend geworden is dat hij cd's heeft verspreid, zodanig met elkaar in tegenspraak zijn dat hetgeen de vreemdeling in de correcties en aanvullingen heeft aangevoerd, geen reden vormt om de geconstateerde tegenstrijdigheden niet aan hem tegen te werpen.

4.1.1. In het besluit heeft de minister aan zijn standpunt dat de vreemdeling tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop via [] bekend geworden is dat hij cd's heeft verspreid, erop gewezen dat de vreemdeling tijdens het nader gehoor heeft verklaard dat bij Rahmin een huiszoeking heeft plaatsgevonden en dat bij die gelegenheid een cd werd aangetroffen. Tijdens het aanvullend gehoor heeft de vreemdeling echter verklaard dat bij [] geen cd is aangetroffen, dat hij niet weet of bij Rahmin een huiszoeking heeft plaatsgevonden, maar dat Rahmin hem tijdens detentie heeft verraden en dat de autoriteiten aldus op de hoogte zijn geraakt van de cd's. Voor zover de vreemdeling in de correcties en aanvullingen betoogt dat de tegengeworpen tegenstrijdigheden zijn terug te voeren op een onduidelijke vraagstelling, acht de minister dat niet aannemelijk.

In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat de minister in redelijkheid geen belang heeft kunnen hechten aan de tegenstrijdige verklaringen van de vreemdeling, gelet op diens onmiddellijke correctie daarvan en de plausibele uitleg voor het aanvankelijk onjuiste antwoord.

4.1.2. In de correcties en aanvullingen heeft de vreemdeling betoogd dat zijn verklaring dat bij [] geen cd is aangetroffen, terug te voeren is op het feit dat hij in de veronderstelling verkeerde dat de contactambtenaar wilde weten of [] de cd bij zich had ten tijde van zijn arrestatie bij de demonstratie. Voor zover de vreemdeling hiermee een plausibele uitleg heeft gegeven voor zijn tegenstrijdige verklaringen over de cd, heeft hij hiermee evenwel geen uitleg gegeven voor zijn tegenstrijdige verklaringen over de huiszoeking bij []. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte niet onderkend dat de minister in de correcties en aanvullingen in redelijkheid geen reden heeft hoeven zien om de vreemdeling niet tegen te werpen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop via [] bekend geworden is dat hij cd's heeft verspreid.

Dit deel van de grief slaagt.

4.2. In het tweede deel van de grief klaagt de minister dat de rechtbank bij de beoordeling van zijn standpunt dat het feit dat de vreemdeling geen nadere informatie kan verschaffen over de arrestatie en detentie van afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas, haar eigen oordeel in de plaats van dat van hem heeft gesteld en aldus geen juiste toetsing heeft verricht.

4.2.1. In het besluit heeft de minister aan de vreemdeling tegengeworpen dat zijn verklaringen over de arrestatie en detentie van [redacted] afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas, nu hij niet weet wanneer [redacted] is gearresteerd, in welke gevangenis hij werd vastgehouden en hem niet bekend is welk familielid hem in de gevangenis heeft gesproken. Gelet op de vriendschappelijke relatie met [redacted] en de consequenties van diens arrestatie voor de vreemdeling, mag in redelijkheid worden verondersteld dat de vreemdeling zich – al dan niet na diens vertrek uit Iran – meer op de hoogte had gesteld van de situatie van [redacted] aldus de minister.

In de aangevallen uitspraak is de rechtbank de vreemdeling gevolgd in diens betoog dat, nu [redacted] de vreemdeling via een vooraf afgesproken geheim teken duidelijk had gemaakt dat er ernstige problemen voor hem dreigden, hij niet meer informatie nodig had en vanuit zijn onderduikadres ook niet kon verkrijgen.

4.2.2. Zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1, www.raadvanstate.nl), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen. Dat de rechtbank het niet onaannemelijk acht dat de vreemdeling, nadat hij het geheime teken had gekregen, geen reden heeft gezien om verdere informatie te vergaren, betekent niet dat daarmee het standpunt van de minister de toetsing in rechte niet kan doorstaan. De rechtbank had dienen te beoordelen of de minister, door aan de vreemdeling tegen te werpen dat hij voornoemde informatie niet kan verschaffen, de grenzen van het redelijke heeft overschreden. Gegeven de vriendschappelijke relatie tussen de vreemdeling en [redacted] en de gestelde consequenties van diens arrestatie voor de vreemdeling bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling zich – al dan niet na diens vertrek uit Iran – meer op de hoogte had gesteld van de situatie van zijn vriend en dat het nalaten hiervan afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Ook dit deel van de grief slaagt.

4.3. Uit het voorgaande vloeit reeds voort dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van de vreemdeling over de problemen die hij op of na 26 december 2009 heeft ondervonden, niet geloofwaardig zijn en dat de rechtbank derhalve ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat het bij haar bestreden besluit in zoverre niet deugdelijk is gemotiveerd. Hetgeen de minister overigens in de grief heeft aangevoerd, heeft geen bespreking.

Grief 1 slaagt.

5. In grief 2 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 25 oktober 2010 evenzeer niet deugdelijk is

gemotiveerd, voor zover hij daarin heeft nagelaten te beoordelen of de vreemdeling vanwege het geloofwaardig geachte kopiëren en verspreiden van omstreden cd's in zijn land van herkomst, gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden strijdige behandeling. Daartoe betoogt de minister dat de rechtbank niet heeft onderkend dat, nu hij zich in het besluit op het standpunt heeft gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan de door de vreemdeling gestelde problemen op en na 26 december 2009, de vreemdeling derhalve niet wordt gevolgd in diens verklaring dat de autoriteiten er van op de hoogte zijn dat hij de desbetreffende cd's heeft gekopieerd en verspreid, zodat niet valt in te zien waarom aan het besluit vanwege het ontbreken van voormelde beoordeling een motiveringsgebrek kleeft.

5.1. In het besluit heeft de minister overwogen dat hij de verklaringen van de vreemdeling over de problemen die hij in 1995, 1996 en juni 2009 heeft ondervonden geloofwaardig acht, maar dat dit niet geldt voor de door de vreemdeling gestelde problemen die hij op en na 26 december 2009 heeft ondervonden. De rechtbank heeft haar vaststelling dat de minister het geloofwaardig acht dat de vreemdeling cd's heeft gekopieerd en verspreid, gebaseerd op het feit dat de vreemdeling dit vóór december 2009 heeft gedaan en de minister ter zitting heeft bevestigd dat hij de verklaringen over gebeurtenissen van vóór 26 december 2009 geloofwaardig acht. Die vaststelling laat evenwel onverlet dat volgens de verklaringen van de vreemdeling het kopiëren en verspreiden van de cd's bij de autoriteiten bekend geworden is na de arrestatie van en – zoals hiervoor is overwogen – de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat die verklaringen niet geloofwaardig zijn. In het licht daarvan valt niet in te zien dat aan het besluit vanwege het ontbreken van voormelde beoordeling een motiveringsgebrek kleeft. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat van zodanig gebrek sprake is.

Ook deze grief slaagt.

6. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 25 oktober 2010 alsnog ongegrond verklaren.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 7 juli 2011 in zaak nr. 10/39352;
- IV. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

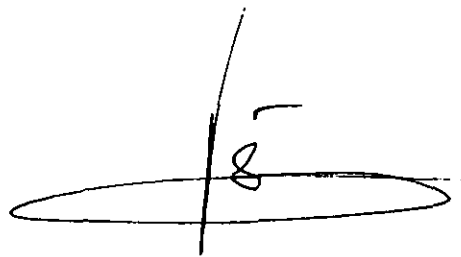
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2012

434.

Verzonden: 26 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser